

UNIONENS
HØJTSTÅENDE
REPRÆSENTANT FOR
UDENRIGSANLIGGENDE
R OG
SIKKERHEDSPOLITIK

Bruxelles, 19.3.2025
JOIN(2025) 120 final

FÆLLES HVIDBOG
for det europæiske forsvarsberedskab 2030

1. INDLEDNING

Europa står over for en akut og voksende trussel. Den eneste måde, vi kan sikre fred på, er ved at være klar til at afskrække dem, der vil gøre os ondt. Vi har mange stærke forudsætninger som f.eks. vores potentiale til at frigøre enorme ressourcer og en latent teknologisk og industriel styrke. Men vi starter også fra en position, hvor vores forsvarsberedskab er blevet svækket af årtiers underinvestering.

Vores kontinent er i øjeblikket påvirket af krig, aggression og andre fjendtlige handlinger. Den Europæiske Union har en enorm rigdom og produktionskraft og en dyb tro på betydningen af demokratiske værdier, som deles af alle medlemsstater. Men den tvinges af eksterne aktører, som mobiliserer deres ressourcer og bruger teknologi mere effektivt til at nå deres mål. De truer direkte vores måde at leve på og vores evne til at vælge vores egen fremtid gennem demokratiske processer. De mener, at vi er politisk ude af stand til at give et meningsfuldt og strategisk holdbart svar.

Den internationale orden undergår forandringer af en størrelsesorden, der ikke er set siden 1945. Disse ændringer er særligt dybtgående i Europa på grund af dets centrale rolle i de store geopolitiske udfordringer i det sidste århundrede. Den politiske ligevægt, der opstod efter afslutningen af Anden Verdenskrig og derefter afslutningen af den kolde krig, er blevet alvorligt forstyrret. Hvor meget vi end længes efter denne gamle æra, er vi nødt til at acceptere, at den ikke kommer tilbage. Det vil fortsat være yderst vigtigt at opretholde den internationale regelbaserede orden, både i vores interesse og som et udtryk for vores værdier. Men en ny international orden vil blive dannet i anden halvdel af dette årti og derefter. Medmindre vi former denne orden - både i og uden for vores region - vil vi være passive modtagere af resultatet af denne periode med mellemstatslig konkurrence med alle de negative konsekvenser, der kan følge heraf, herunder den reelle udsigt til krig i fuld skala. Historien vil ikke tilgive os for passivitet.

På denne baggrund står Europa over for et grundlæggende valg om sin fremtid. Vil det kæmpe sig igennem de kommende år og forsøge at tilpasse sig nye udfordringer på en trinvis og forsigtig måde? Eller ønsker det at bestemme sin egen fremtid, fri for tvang og aggression, og sikre, at Europas befolkning kan leve i sikkerhed, fred, demokrati og velstand? Hvis vi reagerer på dette øjeblik med beslutsomhed, kollektiv handling og en klar strategi, vil vi styrke vores plads i verden og forny vores internationale alliancer på et mere bæredygtigt grundlag. Vi vil muliggøre en fornyelse af det europæiske projekt og forbedre vores borgeres sikkerhed, velstand og velfærd. Men hvis vi fortsætter ad den samme vej, vil vi ende med at være svækkede, splittede og sårbare.

Vores sikkerhed har haft stor gavn af både NATO og EU. I de seneste år har vi arbejdet endnu tættere sammen for at imødegå de trusler, vi står over for. Men det vil ikke være nok i de kommende år. Europa må gøre langt mere, hvis det skal genoprette en troværdig afskrækkelse og levere den sikkerhed, som vores velstand afhænger af. Det kræver, at alle medlemsstater handler solidarisk og investerer i vores kollektive forsvar.

Ukraines fremtid er afgørende for hele Europas fremtid. Siden 2022 har vi oplevet en højintensiv krig i fuld skala ved EU's grænser med hundredtusindvis af ofre, massefordrivelse af befolkningen, enorme økonomiske omkostninger og bevidst ødelæggelse af vitale energisystemer og kulturarv. Udfaldet af den krig vil være en afgørende faktor for vores fælles fremtid i de kommende årtier.

Europa står over for andre voksende trusler og sikkerhedsudfordringer, både i og uden for regionen. Den strategiske konkurrence øges i vores bredere nabolag, fra Arktis over Østersøen til Mellemøsten og Nordafrika. Transnationale udfordringer som hurtige teknologiske forandringer, migration og klimaforandringer kan lægge et enormt pres på vores politiske og økonomiske system. Autoritære stater som Kina forsøger i stigende grad at hævde deres autoritet og kontrol i vores økonomi og samfund. Traditionelle allierede og partnere som USA er også ved at ændre deres fokus fra Europa til andre regioner i verden. Det er noget, vi er blevet advaret om mange gange, men som nu sker hurtigere, end mange havde forventet.

Øjeblikket er kommet, hvor Europa skal opruste. For at udvikle den nødvendige kapacitet og det militære beredskab til troværdigt at afskrække væbnet aggression og sikre vores egen fremtid, er der brug for en massiv stigning i de europæiske forsvarsudgifter. Det skal koordineres og styres mere effektivt end nogensinde mellem , så det afspejler vores kollektive styrker og afhjælper de svagheder, der kommer af ukoordinerede tiltag.

Vi har brug for en stærkere og mere modstandsdygtig forsvarsindustriell base. Vi har brug for et økosystem af teknologisk innovation, så vores forsvarsindustrier kan holde trit med ændringerne i krigens karakter. Vi er nødt til at tage ved lære af det og ekstrapolere til en mulig storstilet konflikt i den nærmeste fremtid. Vi har brug for hurtigere og mere effektive indkøb. Vi skal finde nye måder at arbejde sammen med allierede og partnere, som deler de samme mål.

Genopbygningen af det europæiske forsvar kræver som udgangspunkt en massiv investering over en længere periode. Sammen må vi fremskynde arbejdet på alle områder for hurtigst muligt at øge det europæiske forsvarsberedskab for at sikre, at Europa har en stærk og tilstrækkelig europæisk forsvarsposition senest i 2030, og dermed også øge vores bidrag til den transatlantiske sikkerhed.

Denne hvidbog udgør en ramme for ReArm Europe-planen, der lægger op til en stigning i de europæiske forsvarsinvesteringer, som kun sker én gang i en generation. Den beskriver de nødvendige skridt til at genopbygge det europæiske forsvar, støtte Ukraine, afhjælpe kritiske kapacitetsmangler og etablere en stærk og konkurrencedygtig forsvarsindustriell base.

På kort sigt udstikker denne hvidbog konkrete muligheder for samarbejde mellem medlemsstaterne for hurtigst muligt at genopbygge deres lagre af ammunition, våben og militært udstyr. Dette er også afgørende for at opretholde og øge den militære støtte til Ukraine. Som hvidbogen skitserer, er støtten til Ukraine den umiddelbare og mest presserende opgave for det europæiske forsvar. Ukraine er i øjeblikket det europæiske forsvars frontlinje og modstår en aggressionskrig drevet den største enkeltstående trussel mod vores fælles sikkerhed.

På mellemlangt sigt peger den på flere kritiske kapacitetsområder, hvor medlemsstaterne allerede har identificeret huller i EU's og NATO's initiativer vedrørende kapacitetsprioriteter. Det foreslås, at medlemsstaterne hurtigst muligt samler deres indsats for at afhjælpe disse mangler, herunder gennem en række forsvarsprojekter af fælles europæisk interesse, som skal defineres af medlemsstaterne, og som vil nyde godt af EU-incidenter. EU's støtte til fælles kapacitetsudvikling vil således gøre det lettere for EU's medlemsstater i NATO at nå deres kapacitetsmål hurtigere og billigere og med forbedret interoperabilitet fra starten. Endelig indeholder hvidbogen forslag til, hvordan man kan styrke det europæiske forsvars teknologiske og industrielle base, stimulere forskning og skabe et EU-marked for forsvarsmateriel.

2. EN HURTIGT FORVÆRRET STRATEGISK KONTEKST

Truslerne mod den europæiske sikkerhed breder sig på en måde, der udgør en akut trussel mod vores måde at leve på. Selv før Ruslands invasion af Ukraine i 2022 var der en voksende bevidsthed om, hvor farligt et sikkerhedsmiljø vi opererer i. Det har igen påvirket vores politiske system og har haft en negativ indvirkning på den økonomiske vækst, fordi folk frygter konsekvenserne af et brud på den internationale orden på grund af fjendtlige aktørers adfærd.

For det første gør EU's geografi og historie det sårbart over for visse typer af udfordringer i det bredere europæiske naboskab. Nærheden til Nordafrika og Mellemøsten gør Europa til en modtager af de krige, den migration og de effekter af klimaforandringer, der har ramt disse regioner. Mod nord er Arktis ved at blive en ny arena for geopolitisk konkurrence. På den anden side af Atlanten har USA, som traditionelt er en stærk allieret, gjort det klart, at landet mener, at det er overengageret i Europa og er nødt til at genskabe balancen og reducere sin historiske rolle som primær sikkerhedsgarant.

For det andet er der en lang række forskellige typer af sikkerhedstrusler, som i stigende grad er indbyrdes forbundne og bliver mere og mere udbredte. De omfatter terrorisme og voldelig ekstremisme, hybride angreb, internationale organiserede kriminelle gruppers handlinger og netværk cyberkriminelle. Beviserne for forbindelser mellem disse grupper og fjendtlige statslige aktører vokser, muliggjort af nye teknologier, som let overskrider grænser.

For det tredje er en af de faktorer, der kendetegner denne nye æra, i hvor høj grad disse sikkerhedsudfordringer er af strategisk karakter og derfor kræver et strategisk svar. For eksempel udgør Rusland en stor strategisk trussel på slagmarken. Det har tvunget Europa og vores partnere til at konfrontere virkeligheden med en større mekaniseret højintensiv krig på det europæiske kontinent i en skala, der ikke er set siden 1945. Rusland - som i forvejen er den europæiske stat, der har de tungeste våben - har nu en krigsøkonomi, der i overvejende grad er fokuseret på at forfølge sine krigsmål, baseret på industriel mobilisering og teknologisk innovation.

I mellemtiden er de sikkerhedsmæssige konsekvenser af Kinas fremgang af samme strategiske karakter. Udfordringen fra Kina er systematisk, fordi den er baseret på et helt andet - autoritært og ikke-demokratisk - regeringssystem end EU's. Den er også systematisk, fordi den hænger sammen med Kinas tilgang til handel, investeringer og teknologi, hvormed landet søger at opnå forrang og i nogle tilfælde overherredømme.

I en tid, hvor truslerne spredes, og den systemiske konkurrence øges, må Europa være strategisk i sit svar. Det kræver, at vi udnytter EU's styrker, men også at vi tager fat på områder med komparative svagheder, som f.eks. vores evne til at udstikke en klar central kurs. Ellers vil Europa være mindre i stand til at beslutte vores egen fremtid og i stigende grad blive skubbet rundt af store økonomiske, teknologiske og militære blokke, der forsøger at få en fordel i forhold til os.

På kort sigt afgøres Europas fremtid af kampen i Ukraine. På mellemlang til lang sigt vil nogle af de udfordringer, vi står over for, kun blive mere akutte med den nuværende udvikling. Resten af verden er involveret i et kapløb mod militær modernisering og teknologisk og økonomisk overlegenhed. Dette kapløb intensiveres, og Europa har endnu ikke udformet et fuldt ud sammenhængende svar, der kan imødegå alvoren i det nuværende øjeblik.

Rusland vil fortsætte med at opskalere sin krigsøkonomi, støttet af Hviderusland, Den Demokratiske Folkerepublik Korea og Iran. Rusland har massivt udvidet sin militærindustrielle produktionskapacitet med et anslået forbrug i 2024 på 40 % af den russiske økonomi.

føderale budget og op til 9 % af sit BNP (op fra 6 % i 2023) på forsvar. I 2025 forventes Rusland at overgå medlemsstaternes forsvarsudgifter målt i købekraftsparitet. Derudover har Rusland gjort det klart, at de ifølge deres opfattelse fortsat er i krig med Vesten. Hvis Rusland får lov til at nå sine mål i Ukraine, vil dets territoriale ambitioner strække sig længere end det. Rusland vil forblive en grundlæggende trussel mod Europas sikkerhed i en overskuelig fremtid, herunder dets mere aggressive atomposition og placeringen af atomvåben i Hviderusland. Rusland udnytter et netværk af systemisk ustabilitet, bl.a. gennem tæt samarbejde med andre autoritære magter. Det giver vedvarende næring til spændinger og ustabilitet i Europas nabolande, hvad enten det er på Vestbalkan, i Georgien, Moldova eller Armenien, og det har en voksende destabiliserende indflydelse i Afrika.

Mens **Kina** er en vigtig handelspartner for EU, øger landet sine forsvarsudgifter, og der er mangel på gennemsigtighed omkring den militære opbygning. Kina har nu de næsthøjeste militærudgifter i verden og overgår alle andre østasiatiske lande tilsammen. Det udvider hurtigt sine militære kapaciteter, herunder atom-, rum- og cyberkapaciteter. Dette skift ændrer den strategiske balance i Indo-Stillehavet markant. Kinas militære og forsvarsindustrielle modernisering er både kvantitativ og kvalitativ. Kina intensiverer sine politiske, økonomiske, militære, cyber- og kognitive foranstaltninger for at tvinge Taiwan, samtidig med at man holder sig under tærsklen til direkte konfrontation. Taiwans skiftende status quo øger risikoen for en større forstyrrelse, som ville have dybtgående økonomiske og strategiske konsekvenser for Europa. Derudover destabiliserer Kinas handlinger i Det Øst- og Sydkinesiske Hav regionen, mens dets voksende militære projektion i Det Sydlige Stillehav og Det Indiske Ocean vækker bekymring blandt europæiske partnere.

Geopolitisk rivalisering skaber mere ustabilitet i flere dele af verden. Det påvirker ikke kun Europas sikkerhed, men bringer også vores økonomi i . I **Mellemøsten** giver både våbenhvilen i Gaza og Assad-regimets fald i Syrien mulighed for at mindske de regionale spændinger og sætte en stopper for menneskelige lidelser. Det kan også reducere den økonomiske usikkerhed og undgå afsmitning, bl.a. omkring Det Røde Hav. Irans direkte forbindelse til Rusland, dets militære ambitioner, dets støtte til stedfortrædende styrker og dets rolle i at destabilisere regionen er fortsat en alvorlig bekymring for den europæiske sikkerhed. Den skrøbelige situation i Israel/Palæstina, Syrien og Libanon skal overvåges nøje for at undgå nye spændinger.

Konflikter, ustabilitet og voksende voldelig ekstremisme i hele **Afrika**, herunder i Sahel, Libyen og Sudan, har direkte sikkerhedsmæssige og økonomiske konsekvenser for Europa og vil fortsat skabe ustabilitet.

De **voksende hybride trusler** omfatter cyberangreb, sabotage, elektronisk indblanding i globale navigations- og satellitsystemer, desinformationskampagner og politisk og industriel spionage samt brug af migration som våben. Sabotageaktiviteterne i Østersøen og Sortehavet er stigende. Marine og maritime aktiviteter og tilhørende trafik og kritisk undersøisk infrastruktur er truet. Europas handlefrihed i luften og rummet er også i stigende grad truet.

Geopolitisk rivalisering har ikke kun ført til et nyt våbenkapløb, men har også fremprovokeret **et globalt teknologikapløb**. Teknologi vil være det vigtigste element i konkurrencen i det nye geopolitiske miljø. En håndfuld kritiske og grundlæggende teknologier som kunstig intelligens, kvanteteknologi, bioteknologi, robotteknologi og hypersonisk teknologi er vigtige input til både langsigtet økonomisk vækst og militær overlegenhed. Øget innovation er nøglen til dette. Som sådan skal teknologispredning til kommercielle formål forenes med mere rigide teknologiske økosystemer for at fremme nationale sikkerhedsmål. EU's strategiske konkurrenter investerer kraftigt i dette område.

Det samme gælder forsyningssikkerheden **for kritiske råstoffer**, som er grundlæggende for vores økonomiske og industrielle produktion, forsvarskapacitet og konkurrenceevne. De er i stigende grad en årsag til konkurrence og konflikter og en del af magtpolitikken, da overdreven afhængighed kan udnyttes. En optrapning af spændingerne i Taiwanstrædet kan f.eks. afskære EU fra at få adgang til vigtige materialer, kritiske teknologier og komponenter.

I en hårdere verden med hyperkonkurrencedygtig og transaktionel geopolitik, der strækker sig over forskellige områder, skal EU være i stand til effektivt at imødegå enhver udfordring og være klar, selv til de mest ekstreme militære eventualiteter som væbnet aggression.

3. EUROPÆISK BEREDSKAB 2030

På grund af ændringerne i det strategiske miljø er det vigtigt for Europa at opbygge tilstrækkelig afskrækkelseskapacitet til at forhindre en potentiel angrebskrig.

Medlemsstaterne vil altid bevare ansvaret for deres egne tropper, fra doktrin til udstationering, og for deres væbnede styrkers definitionsbehov. Desuden vil EU altid handle på en måde, der ikke berører den særlige karakter af visse medlemsstaters sikkerheds- og forsvarspolitik, og som tager hensyn til alle medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser.

Der er dog meget, EU kan gøre for at støtte og koordinere medlemsstaternes indsats for at styrke den forsvarsindustrielle base og EU's samlede forsvarsberedskab, herunder europæiske bidrag til NATO's afskrækkelse og kollektive forsvar. Ved at skabe de nødvendige betingelser for en massiv fremrykning af investeringer i forsvarssektoren, give industrien den nødvendige forudsigelighed og reducere bureaukratiet, vil EU støtte medlemsstaterne i at opnå fuld parathed i 2030.

EU supplerer og mangedobler medlemsstaternes individuelle indsats. Uanset hvilket format medlemsstaterne vælger, vil samarbejdsprojekter forbedre koordineringen og dermed skabe stordriftsfordele og forbedre leveringstiderne. Til gengæld vil det øge den europæiske forsvarsindustri's produktionskapacitet.

EU tilfører merværdi ved at:

- at fremme større samarbejde og effektiv skala for den europæiske forsvarsindustri i forbindelse med udvikling, produktion og markedsføring af våbensystemer,
- lette effektivitet, udskiftelighed og interoperabilitet, sænke omkostningerne ved at undgå konkurrenceudsatte indkøb og forbedre købekraft, samtidig med at det hjælper med at skabe stabilitet og forudsigelighed med flerårig industriel efterspørgsel,
- understøtter infrastruktur med dobbelt anvendelse til mobilitet og rumbaseret kommunikation, navigation og observation,
- muliggør partnerskaber.

Denne hvidbog vil blive fulgt op af EU's beredskabsstrategi, som vil fastlægge en integreret tilgang til beredskab over for konflikter og kriser, og EU's strategi for intern sikkerhed, som vil skabe en omfattende og samlet ramme for at forebygge, opdage og reagere effektivt på sikkerhedstrusler.

4. AT LUKKE HULLERNE

For troværdigt at kunne afskrække udenlandske væbnede angreb og håndtere følgerne af ustabilitet og konflikt skal EU's medlemsstater have de nødvendige kapaciteter til at udføre hele spektret af militære opgaver. I dag lider medlemsstaterne af kritiske kapacitetshuller, som påvirker udførelsen af komplekse militære operationer over en længere periode. I betragtning af den hurtige forværring af den geopolitiske kontekst og de stigende spændinger er Europa nødt til at erhverve de nødvendige aktiver inden for en rimelig kort tidshorisont.

Genopbygning af det europæiske forsvar kræver handling på tværs af flere dimensioner i tæt koordinering med NATO. Der er brug for hurtig handling og investering for at genopbygge medlemsstaternes udtømte lagre af militært isenkram og udstyr. Fremadrettet er det en strategisk nødvendighed at udvikle et storstilet, paneuropæisk samarbejde for at afhjælpe kritiske kapacitetsmangler på prioriterede områder, og det vil tage flere år at gennemføre - så det er så meget desto mere presserende at intensivere sådanne bestræbelser nu.

Kritiske huller i kapaciteten

At lukke kritiske kapacitetshuller kræver: 1) en fælles forståelse blandt medlemsstaterne om de mest presserende prioriteter for kapacitetsinvesteringer i lyset af de seneste retningslinjer fra Det Europæiske Råd; 2) en stabil og langsigtet forpligtelse til at tackle dem; 3) en klar aftale blandt medlemsstaterne om styringsrammen for hver type kapacitet, som kan variere fra den ene til den anden; og 4) EU-finansiering og incitamentter til at hjælpe medlemsstaterne med at mobilisere de nødvendige budgetressourcer og bruge dem på den mest effektive og målrettede måde.

Det gør EU allerede:

- hjælper medlemsstaterne med at identificere kapacitetsmangler og prioriteter på EU-niveau,
- støtter medlemsstaterne i at igangsætte nye kapacitetsprojekter, der starter med at harmonisere kravene. Multi-Role Transport Tanker Fleet er et vellykket eksempel,
- støtter aggregeringen af efterspørgslen gennem fælles indkøb, baner vejen den industrielle fase og foretager fælles indkøb på medlemsstaternes vegne og efter deres anmodning (f.eks. 155 mm ammunition til Ukraine),
- forbedrer samarbejdet gennem det permanente strukturerede samarbejde (PESCO) for at gennemføre kapacitetsmæssige og operationelle forsvarsprojekter.

Forsvarets kapacitetsdomæner

Baseret på de mangler i forsvarskapaciteten, som medlemsstaterne allerede har identificeret, opstiller denne hvidbog syv prioriterede områder, som er afgørende for at opbygge et robust europæisk forsvar. De prioriterede kapacitetsområder er følgende:

Luft- og missilforsvar: Et integreret luft- og missilforsvar i flere lag, der beskytter mod hele spektret af lufttrusler (krydsermissiler, ballistiske og hypersoniske missiler, fly og UAS).

Artillerisystemer: avancerede ildsystemer, herunder moderne artilleri og langtrækkende missilsystemer, der er designet til at levere præcise, langtrækkende angreb mod landmål (deep precision strike).

Ammunition og missiler: Med udgangspunkt i Tjenesten for EU's Optræden Udadtils initiativ "Ammunitionsplan 2.0", et strategisk lager af ammunition, missiler og komponenter samt tilstrækkelig forsvarsindustriell produktionskapacitet til at sikre rettidig genopfyldning.

Droner og antidronesystemer: ubemandede systemer, herunder luft-, jord-, overflade- og undervandsfartøjer, der kan fjernstyres eller operere autonomt ved hjælp af avanceret software og sensorer og forbedre de muligheder, som disse teknologier giver (f.eks. situationsbevidsthed, overvågning, ...).

Militær mobilitet: et EU-dækkende netværk af landkorridorer, lufthavne, søhavne og støtteelementer og -tjenester, der letter en problemfri og hurtig transport af tropper og militært udstyr på tværs af EU og partnerlandene.

AI, Quantum, Cyber & Electronic Warfare: forsvarsapplikationer, der bruger militær AI og kvantecomputere; avancerede elektroniske systemer i hele EU, der er designet til at a) beskytte og sikre uhindret brug af det elektromagnetiske spektrum for land-, luft-, rum- og flådestyrker og -operationer; b) undertrykke, forstyrre og nægte en modstander at bruge det elektromagnetiske spektrum; og c) beskytte friheden til at operere i cyberspace og sikre uhindret adgang til cyberkapaciteter. Der er både defensive og offensive cyberkapaciteter for at sikre beskyttelse og manørefrihed i cyberspace. Der er behov for sammen med medlemsstaterne at udvikle en frivillig støtteordning for offensive cyberkapaciteter som troværdig afskrækkelse.

Strategiske katalysatorer og beskyttelse af kritisk infrastruktur: herunder, men ikke begrænset til, strategisk lufttransport og luft-til-luft-tankningsfly, efterretning og overvågning, maritim domænebevidsthed, brug og beskyttelse af rummet og andre sikre kommunikationsaktiver og militær brændstofinfrastruktur.

At høste "samarbejdets udbytte"

Der er god grund til at lukke disse huller i kapaciteten ved hjælp af samarbejde.

Både Niinistö- og Draghi-rapporterne fremhæver, at manglende samarbejde har ført til ineffektivitet i udviklingen af forsvarskapaciteter og påført alle medlemsstater ekstra omkostninger. Som følge heraf går man glip af muligheder for at udnytte europæiske stordriftsfordele til at sænke enhedsomkostningerne. Medlemsstaternes lave og fragmenterede forsvarsudgifter til innovation har en negativ indvirkning på nye disruptive teknologier, som er afgørende for fremtidige forsvarskapaciteter.

Kapacitetshuller kan lukkes gennem anskaffelse af kapaciteter til højintensiv krigsførelse i overensstemmelse med EU's og NATO's kapacitetsprocesser. Omfanget, omkostningerne og kompleksiteten af de fleste projekter på disse områder går ud over medlemsstaternes individuelle kapacitet. Derfor vil en koordineret indsats med støtte fra hele EU's værktøjskasse lette omkostningseffektive indkøb og fremskynde opbygningen af europæisk forsvarsindustriell kapacitet og styrke vores teknologiske grundlag, herunder forsvarsteknologisk innovation.

Indkøbssamarbejde er den mest effektive måde at indkøbe et stort antal "forbrugsvarer" som f.eks. ammunition, missiler og droner. Men indkøbssamarbejde er også nøglen til at levere på mere komplekse projekter, da aggregering af efterspørgslen begrænser omkostningerne, sender klarere efterspørgselssignaler til markedsdeltagerne, forkorter leveringstiderne og sikrer interoperabilitet og udskiftelighed. Siden 2007, inden for rammerne af Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA),

er blevet enige om et fælles mål om, at 35 % af de samlede indkøb af forsvarsmateriel skal ske i samarbejde. Dette mål er blevet afspejlet i forpligtelserne i PESCO, som blev lanceret i 2017.

Medlemsstaterne har adgang til forskellige samarbejdsformater og -rammer. Disse formater omfatter, men er ikke begrænset til: multinationalt ad hoc-samarbejde som f.eks. en "lead nation"-ramme; Det Europæiske Forsvarsagentur, NATO's støtte- og indkøbsagentur eller Organisationen for fælles forsvarsmaterielsamarbejde (OCCAR). Hvis anmoder om det, kan Kommissionen også fungere som centralt indkøbsorgan på vegne af medlemsstaterne.

Militær mobilitet og infrastruktur

Militær mobilitet er en vigtig forudsætning europæisk sikkerhed og forsvar og vores støtte til Ukraine. Det forbedrer medlemsstaternes og de allieredes væbnede styrkers evne til hurtigt at flytte tropper og udstyr på tværs af EU i tilfælde af konflikt eller intensiveret hybrid krigsførelse. Det vil demonstrere vores beredskab og afskrækkelse. En styrkelse af de væbnede styrkers logistik matcher også behovet for at gøre vores økonomi mere forbundet og konkurrencedygtig - et perfekt match med hensyn til dobbelt anvendelse. Selvom der er sket betydelige fremskridt i de senere år, er der stadig store hindringer for at flytte tropper og udstyr uhindret på tværs af EU.

Militær mobilitet hæmmes af bureaukrati, der ofte kræver både diplomatisk godkendelse specifikt til militære transporter og overholdelse af almindelige administrative regler og processer. Nuværende ikke-harmoniserede procedurer, herunder told, forårsager ofte alvorlige forsinkelser i udstedelsen af tilladelser på tværs af grænserne. For at fremskynde Europas uafhængige afskrækkelse og vores støtte til Ukraine er EU og medlemsstaterne nødt til straks at forenkle og strømline regler og procedurer og sikre prioriteret adgang for de væbnede styrker til transportfaciliteter, netværk og aktiver, også i forbindelse med maritim sikkerhed.

Til deres bevægelser har de væbnede styrker brug for adgang til kritisk transportinfrastruktur, der er egnet til et dobbelt formål. De har brug for både tilgængelighed af alle transportformer og flere ruter på tværs af EU og forbindelser til partnerlande. Derfor har EU identificeret fire prioriterede multimodale korridorer (jernbane, vej, sø og luft) til militær mobilitet med kort varsel og storstillede bevægelser af tropper og udstyr. Disse korridorer har brug for betydelige og presserende investeringer for at lette bevægelsen af tropper og militært udstyr. Inden for disse fire prioriterede korridorer er der allerede øremærket 500 hotspot-projekter, som skal opgraderes hurtigst muligt (f.eks. udvidelse af jernbanetunneler, forstærkning af vej- og jernbanebroer, udvidelse af havne- og lufthavnsterminaler). Deres sikkerhed, vedligeholdelse og reparation skal også sikres. EU og medlemsstaterne er nødt til at identificere mulige umiddelbare og fremtidige flaskehalse i energiforsyningen sammen med relevante partnere, især NATO.

Militær mobilitet kan også styrkes yderligere ved at øge tilgængeligheden af specialiserede transportaktiver med dobbelt anvendelse inden for alle transportformer. EU kan tilføre værdi ved at fremme fælles indkøb, forudgående kontraktindgåelse og brug af ensartede designstandarder for dual-use og forsvars- og sikkerhedskapaciteter. Et styrket samarbejde med EU's industrier vil det muligt at øge udbuddet af sådanne kritiske aktiver og bevare den førende markedsposition for europæiske virksomheder, der tilbyder teknologier med dobbelt anvendelse.

Kommissionen vil i samråd med den højtstående repræsentant gennemgå al eksisterende EU-lovgivning, der påvirker militær mobilitet, herunder strengere regler for ejerskab og kontrol af sådan kritisk transportinfrastruktur, vil kortlægge og opgradere den nødvendige dual-use

og kritisk transportinfrastruktur og vil overveje passende tiltag for at fjerne vedvarende forhindringer og sikre militærets adgang til specialiserede transportaktiver. Langsigtede infrastrukturprojekter med dobbelt anvendelse vil også nyde godt af større finansiel forudsigelighed.

EU vil i år vedtage en fælles meddelelse om militær mobilitet, herunder de nødvendige lovforslag.

Beskyttelse af grænser

Forsvaret af alle EU's land-, luft- og søgrænser er vigtigt, især hvad angår EU's østlige grænse. Projektet for et østligt græneskjold er en bemærkelsesværdig øvelse fra en række medlemsstaters side for at imødegå de voksende udfordringer i regionen. Det vil etablere et integreret landgrænseforvaltningssystem, der er designet til at styrke EU's ydre med Rusland og Hviderusland mod militære og hybride trusler. Det vil omfatte omfattende blanding af fysiske barrierer, udvikling af infrastruktur og moderne overvågningssystemer.

Omnibus om forsvaret

Regelforenkling og harmonisering skal både fokusere på regler og procedurer, der er specifikke for forsvarssektoren, og på indvirkningen på forsvarsindustrien af EU-politikker og -forordninger, der ikke er forsvarsspecifikke, men som forhindrer det europæiske forsvars teknologiske og industrielle base (EDTIB) i at reagere med maksimal smidighed på de nuværende øgede behov.

Kommissionen vil straks indlede en **strategisk dialog med forsvarsindustrien** for at drøfte mulige foranstaltninger på disse områder, identificere lovgivningsmæssige forhindringer og håndtere forsvarsindustriens udfordringer. I den forbindelse vil Kommissionen invitere EDA og EU's militærstab til at dele deres ekspertise, hvis det er relevant. Baseret på resultatet af denne dialog vil Kommissionen fremlægge et særligt forslag til forenkling af forsvarsomnibussen inden juni 2025. Dette vil især sigte mod:

- øge krydscertificeringen af forsvarsprodukter og fremme gensidig anerkendelse certificering, hvor det er relevant;
- at muliggøre en hurtig udstedelse af bygge- og miljøtilladelser til forsvarsindustrielle projekter som et spørgsmål om prioritet i offentlighedens interesse;
- sikre rettidig og lovlig tilgængelighed og anvendelighed af alle nødvendige materialer og andre input i EDTIB's forsyningskæde, navnlig til væsentlige anvendelser, for hvilke der ikke findes passende erstatninger;
- fjerne hindringer for militærpersonales tilgængelighed på relevante tidspunkter og steder
- fjerne hindringer for adgang til finansiering, herunder ESG-investeringer;
- at lette udvekslingen af fortrolige og følsomme oplysninger under forhold, der sikrer både enkelhed og sikkerhed i håndteringen;
- strømlining af EU's forsvarsindustrielle programmer for at reducere leveringstiden, forenkle forvaltningen af EU-finansierede projekter og forenkle behandlingen af medlemsstaternes medfinansiering.

I den forbindelse vil EU-direktiverne om indkøb af forsvars- og sikkerhedsprodukter og om overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for EU også blive genstand for regelforenkling og harmonisering. Baseret på midtvejsevalueringen bør målet også være at forenkle og reglerne og procedurerne for Den Europæiske Forsvarsfond.

Strategiske lagre og beredskabspuljer

EU kan sammen med medlemsstaterne støtte oprettelsen af strategiske lagre og forsvarsindustrielle beredskabspuljer. Det europæiske forsvarsindustriprogram, EDIP, vil støtte sådanne bestræbelser i henhold til tre aktionslinjer. For det første ved at støtte industrielle tiltag til udvikling af grænseoverskridende industrielle partnerskaber for at koordinere reserver af forsvarsprodukter, komponenter og relaterede råmaterialer. For det andet ved at støtte indkøbsaktioner for at opbygge strategiske reserver af relevante komponenter og råmaterialer. For det tredje ved at støtte oprettelsen af optimalt placerede strategiske reserver (eller forsvarsindustrielle beredskabspuljer) af EU-producerede forsvarsprodukter.

5. ØGET MILITÆR STØTTE TIL UKRAINE ("Porcupine-strategien")

Siden februar 2022 har EU og medlemsstaterne ydet omkring 50 mia. euro i militær støtte til Ukraine, bl.a. gennem den europæiske fredsfacilitet. Denne støtte har været afgørende for at opretholde Ukraines krigsindsats. Ukraines modstandskraft over for Ruslands aggressionskrig har været bemærkelsesværdig. Ukraines forsvarsbehov vil fortsat være stort langt ud over enhver kortsigtet våbenhvile eller fredsaftale. Ukraine vil fortsat være i frontlinjen for europæisk forsvar og sikkerhed og er det vigtigste sted at definere den nye internationale orden, hvor landets egen sikkerhed er forbundet med EU's. EU og dets medlemsstater bliver nødt til at styrke Ukraines forsvars- og sikkerhedskapacitet gennem en "Porcupine-strategi", så landet bliver i stand til at afværge eventuelle yderligere angreb og sikre en varig fred. Det er derfor bydende nødvendigt, at EU og dets medlemsstater hurtigst muligt øger deres militære bistand til Ukraine.

Angrebskrigen har ligeledes fremhævet Ukraines meget innovative og blomstrende forsvarsindustri med betydelig ekspertise inden for sektorer som AI og droner samt ledig kapacitet inden for nøgleområder. Unge og dynamiske ukrainske virksomheders "can-do"-attitude og iværksætterånd kan give vigtige impulser til Europas konkurrenceevne og til udviklingen af forbedrede europæiske forsvarskapaciteter.

EU's militære støtte til Ukraine bør fokusere på to gensidigt forstærkende prioriteter:

a. Øg EU's militære og andre former for bistand til Ukraine

Som en del af de langsigtede sikkerhedsgarantier og i overensstemmelse med initiativet fra den højststående repræsentant om øget militær støtte til Ukraine bør EU og dets medlemsstater dække følgende:

- Levering af storkalibret artilleriammunition med et minimumsmål på 2 millioner skud om året. Der er et kritisk, kortsigtet krav om fuld finansiering af ammunition

leverancer til Ukraine i hele 2025, herunder gennem tilskyndede donationer fra lagre og indkøb. At sikre stabile leverancer kræver finansielle forpligtelser nu.

- Levering af luftforsvarssystemer, missiler (herunder dyb præcisionsangreb) og droner er prioriteter, der deles af Ukraine og medlemsstaterne. Med udgangspunkt i hensigtserklæringen fra november 2024, hvor 18 medlemsstater bekræftede deres vilje til kollektivt at udfylde presserende kapacitetshuller på kort sigt ved at anskaffe jordbaserede luftforsvarssystemer og ubemandede luftsystemer, bør der lanceres et tosporet 'luftforsvarsinitiativ' med Ukraine, der omfatter kollektivt indkøb og finansiell støtte til Ukraine til fremskyndet produktion af interceptorer til kort- og mellemdistanceluftforsvarssystemer.
- Droner er en uundværlig kapacitet til at rette op på asymmetrien i de militære ressourcer i felten. EU og dets medlemsstater bør fortsat støtte Ukraines indkøb af droner og yderligere støtte udviklingen af landets egen produktionskapacitet, herunder gennem joint ventures mellem europæiske og ukrainske industrier.
- EU's og medlemsstaternes indsats for at træne og udstyre ukrainske brigader og aktivt støtte genopbygningen af bataljoner skal konsolideres og fortsætte med at udvikle sig yderligere og udvikle sig til et væsentligt element i den fremtidige militære kapacitetsudvikling i Ukraine efter enhver våbenhvile. EUMAM Ukraine vil fortsætte med at levere træning ud over de 75.000 modtagere til dato. Dedikeret støtte og reservedele bør også leveres så tæt på operationerne som muligt til vedligeholdelse, reparation og eftersyn af kampskadet udstyr med en bedre tilpasning af militært udstyr, der sendes til Ukraine, til realiteterne på jorden. Ligeledes vil der være betydelige fordele for europæiske tropper ved at lære af de ukrainske styrkers erfaringer fra frontlinjen.
- Direkte støtte til Ukraines forsvarsindustri er den mest effektive og omkostningseffektive måde at støtte Ukraines militære indsats på, især gennem medlemsstaternes direkte indkøbsordrer fra landets forsvarsindustri med henblik på donation til Ukraine. Den ukrainske forsvarsindustri's anslåede produktionskapacitet vil nå op på ca. 35 mia. euro i 2025. Til dette formål kan Ukraine bruge EU-lånet, som er en del af det G7-ledede initiativ til fremskyndelse af ekstraordinære indtægter (Extraordinary Revenue Acceleration - ERA). Kommissionen vil træffe alle nødvendige foranstaltninger for at fremrykke finansieringen under dette instrument samt under Ukraine-faciliteten for at maksimere Ukraines makroøkonomiske manøvremargin. ERA-frontloading vil give Ukraine mulighed for at øge udgifterne til militære behov og prioritere indkøb i den ukrainske og europæiske forsvarsindustri. Derudover vil det nye SAFE-instrument (Security Action for Europe) gøre det muligt for den ukrainske forsvarsindustri at deltage i fælles indkøb på lige fod med EU's industri.
- Der er behov for øget militær mobilitet for at sikre mere gnidningsløse leverancer af militær bistand. EU's militære mobilitetskorridorer bør strække sig ind i Ukraine, hvilket vil forbedre interoperabiliteten og tjene som en ekstra sikkerhedsgaranti for at afskrække mod fremtidig aggression.
- Øget adgang til EU's rumaktiver og -tjenester kan være en vigtig forudsætning for at styrke Ukraines forsvarskapacitet. EU bør gå videre med Ukraines anmodning om at deltage i EU's rumprogram, herunder adgang til rumbaserede statslige tjenester inden for positionering, navigation og tidsbestemmelse, kommunikation og jordobservation. EU bør også finansiere ukrainsk adgang til tjenester, der kan leveres af EU-baserede kommercielle udbydere, herunder start-ups og scale-ups, til støtte for og efter anmodning de ukrainske væbnede styrker. Dette vil hjælpe Ukraine med at forbedre sin modstandsdygtighed ved at diversificere sine kilder til rumbaserede tjenester. Derudover bør EU og dets medlemsstater samarbejde tæt med Ukraine om beskyttelse af strategiske aktiver (f.eks. cybertrusler rettet mod

rumaktiver) og invitere Ukraine til at deltage i EU's Space Information Sharing Analysis Centre (ISAC).

EU Military Staff Clearing House Cell bidrager allerede til koordineringen af medlemsstaternes militære støtte til Ukraine i samarbejde med Ukraine Defence Contact Group og NATO's Security Assistance and Training for Ukraine. For at styrke dette arbejde og forbedre det med et større industrisamarbejde mellem EDTIB og den ukrainske forsvarsindustri vil EU foreslå Ukraine at oprette en tværgående taskforce.

b. Associerer Ukraine til EU-initiativer for at udvikle forsvarskapaciteter og integrere de respektive forsvarsindustrier.

De sidste tre år har stimuleret Ukraine til hurtigt at udvikle sin militære kapacitet. Ukraine bruger i dag sine erfaringer fra frontlinjen til løbende at tilpasse og opgradere udstyr til det punkt, hvor Ukraine er blevet verdens førende laboratorium for forsvars- og teknologiinnovation. Et tættere samarbejde mellem den ukrainske og den europæiske forsvarsindustri vil muliggøre førstehåndsviden om, hvordan man bedst bruger innovation til at opnå militær overlegenhed på slagmarken, herunder hurtig opskalering af produktionen og opdatering af eksisterende kapaciteter.

EDTIB er dog fortsat på forkant med udviklingen af mere avancerede forsvarssystemer og -teknologier i stor skala. Integrationen af den ukrainske forsvarsindustri i EDTIB vil hjælpe den med at opskalere, modernisere, konsolidere og levere omkostningseffektive forsvarsprodukter til det globale marked.

En hurtig vedtagelse af EDIP-forordningsudkastet er derfor en topprioritet. Når det er vedtaget, vil det bane vejen for Ukraines integration i det europæiske marked for forsvarsmateriel gennem et dedikeret Ukraine Support Instrument (USI) og ved at åbne programmets aktiviteter for Ukraines deltagelse - i overensstemmelse med det, der nu foreslås for SAFE, under de forskellige modaliteter i dette instrument. I denne sammenhæng kunne EU's forsvarsinnovationskontor i Kiev opskaleres for at udvide det forsvarsindustrielle samarbejde, så EU kan støtte og drage fordel af Ukraines krigserfaring og yderligere tilskynde EU-virksomheder til at investere direkte i det ukrainske forsvarsindustrielle marked. Desuden anbefaler Kommissionen og den højtstående repræsentant medlemsstaterne at give EDA mandat til at udvide Ukraines deltagelse i dets aktiviteter, herunder Hub for EU Defence Innovation. Ukrainsk deltagelse i PESCO-projekter og i samarbejdsmuligheder, der udspringer af den koordinerede årlige gennemgang af forsvaret (CARD), bør også fremmes.

Den efterfølgende interaktion og det efterfølgende samarbejde mellem EU, medlemsstaterne og Ukraine vil gøre det muligt for Ukraine at overføre nogle af sine erfaringer med højintensiv krigsførelse til EU. Erfaringerne vil til gengæld informere og støtte medlemsstaternes identifikation af fremtidige forsvarsbehov.

6. EN STÆRK OG INNOVATIV FORSVARSINDUSTRI I EUROPA

Den europæiske forsvarsindustri er en uundværlig forudsætning for forsvarsberedskab og troværdig afskrækkelse. Mens flere af EU's forsvarsvirksomheder er globalt konkurrencedygtige, har EU's forsvarsindustrielle base stadig strukturelle svagheder. På nuværende tidspunkt er den europæiske forsvarsindustri ikke i stand til at producere forsvarssystemer og -udstyr i de mængder og med den hastighed, som

Medlemsstaterne har brug for. Den er stadig for fragmenteret med dominerende nationale aktører, der mest henvender sig til hjemmemarkedene. Den har også lidt under underinvestering, og der er behov for at øge vores investeringer i og indkøb fra EU's industrisektor. For at støtte forsvarsindustrien i at overvinde disse svagheder vil revisionsprocessen af EU-direktivet om indkøb af forsvars- og sikkerhedsudstyr, der er planlagt til 2026, tage højde for anbefalingen i Competitiveness Compass om at indføre en europæisk præference.

Investering i europæisk forsvarsberedskab garanterer os ikke kun morgendagens fred; det er også en forudsætning for vores ambition om konkurrencedygtighed for europæisk produktion. Eksisterende værdikæder eller produktionskapacitet i vores traditionelle industrier - bilindustrien, stål, aluminium eller kemikalier - kan finde nye muligheder ved at genbruge og forsyne et voksende fodaftryk en forsvarsindustriel base, mens nye økosystemer og værdikæder for banebrydende teknologier - som AI eller avanceret elektronik - kan indgå i både civile og militære anvendelser.

Gennem målrettede politikker bør EU støtte den europæiske forsvarsindustri i seks strategiske retninger: a) støtte, styrke og fremme industriel kapacitet i hele EU; b) sikre forsyningen af kritiske input til industrien og reducere afhængigheden; c) opbygge et ægte EU-marked for forsvarsudstyr; d) forenkle eksisterende regler og reducere bureaukratiet; e) at styrke forskning og udvikling for at fremme innovation; og f) at fastholde, tiltrække og udvikle talenter og forbedre færdigheder og ekspertise i forsvarssektoren.

Samlet efterspørgsel skal øge forsvarsindustriens produktionskapacitet

En massiv optrapning af den europæiske forsvarsindustri's produktionskapacitet er en forudsætning for, at medlemsstaterne kan erhverve de kritiske kapaciteter, de mangler i øjeblikket. Ud over at løse problemer med forsyningskæden og logistiske flaskehalse afhænger en opskalering af produktionskapaciteten af, at virksomhederne har en jævn strøm af solide, flerårige ordrer, der kan styre investeringerne i yderligere produktionslinjer.

Langsigtede ordrer er den bedste måde at øge forudsigeligheden for den europæiske og give de nødvendige langsigtede investeringssignaler, som det fremgår af EDIRPA-programmet (European defence industry reinforcement through common procurement act). For at understøtte dette behov kan EU på den ene side fremme en mere systematisk sammenlægning af medlemsstaternes efterspørgsel inden for rammerne af EDA for at forberede og strukturere fælles indkøb i stor skala og baseret på flerårige kontrakter, der støttes af EU-instrumenter. På den anden side kan Kommissionen og EDA i samarbejde med medlemsstaterne styrke dialogen med industrien for at give dem forudsigelighed og bedre forudse deres samlede behov, hvilket vil gøre det muligt for hver industriel aktør at engagere sig i produktionsplanlægning, der vil bidrage til at opfylde disse samlede behov. Denne dynamiske udveksling af oplysninger om den forventede efterspørgsel og opstart af produktionen vil også gøre det muligt for EU bedre at skræddersy støtteforanstaltninger for at tilskynde til indkøbssamarbejde og industriel opstart.

Derudover er tilgængeligheden af europæisk forsvarsmateriel i rette tid og mængde en forudsætning for øget sikkerhed, reduktion af afhængighed og øget konkurrenceevne for den europæiske forsvarsindustrielle base. I overensstemmelse med EDIP-forslaget har EU til hensigt at lancere et pilotprojekt for gradvist at etablere en europæisk militær salgsmekanisme med henblik på at øge tilgængeligheden og leveringstiden for forsvarsprodukter fra Europa.

Reducere afhængighed og sikre forsyningssikkerhed

At forbedre modstandsdygtigheden i EU's forsvarsværdikæder er også afgørende for forsvarsberedskabet. Kommissionen oprettede Observatoriet for Kritiske Teknologier for rum- og forsvarsværdikæder.

kæder for at opbygge viden om de respektive kritikpunkter og systematisk overvåge dem og for at udvikle relevante teknologiske køreplaner.

I forsvaret er industriens adgang til kritiske input en nøgelfaktor. Når det europæiske marked kun er afhængigt af en eller en håndfuld leverandører af vigtige varer, tjenesteydelser eller andre input, bør EU's politikker og investeringer styrke den europæiske økonomiske sikkerhed ved at minimere potentialet for at gøre afhængigheder til våben eller udøve økonomisk tvang. Med den strategiske dialog med den europæiske forsvarsindustri vil Kommissionen med støtte fra EDA således sigte mod klart at identificere de kritiske råmaterialer og nøglekomponenter (f.eks. chips), der er mest kritiske, og mulige foranstaltninger til at sikre en diversificering af forsyningskilder med EU-støtte.

Parallelt hermed vil den planlagte oprettelse af en platform for fælles indkøb af kritiske råstoffer bidrage til omkostningseffektive og sikre forsyninger. EU vil også støtte udviklingen af hjemlige alternativer til teknologier, komponenter og processer, som det har brug for at kontrollere (f.eks. gennem EUF-projekter eller rammer for dobbelt anvendelse). EU kan søge og fremme teknologioverførsler, hvis det er nødvendigt, for at drage fordel af banebrydende teknologier og state-of-the-art forskning, og iværksætte en langsigtet indsats for at løse problemet med restriktioner på tredjelands teknologier.

Opbygning af et ægte EU-dækkende marked for forsvarsudstyr, forenkling og harmonisering af regler

Som det fremgår af Letta-rapporten, er argumentet for et EU-dækkende marked for forsvarsudstyr blevet meget stærkere og langt mere presserende. Sammenlignet med for ti år siden køber medlemsstaterne op til fire gange mere udstyr, ofte fra leverandører uden for EU. Men intet europæisk nationalt forsvarsmarked har den størrelse, der kræves for at opskalere den europæiske forsvarsindustri tilstrækkeligt.

Medlemsstaterne skal kunne stole fuldt ud på EDTIB og de europæiske forsvarsforsyningskæder, især i krise- og konflikttider. Det betyder garanteret adgang til forsvarsprodukter, komponenter og reservedele gennem en omfattende forsyningsikkerhedsordning.

Et virkelig velfungerende EU-marked for forsvarsmateriel ville være et af de største indenlandske forsvarsmarkeder i verden. Et sådant marked ville hjælpe med at nå vigtige mål som global konkurrenceevne, beredskab og større industriel skala. EDTIB-virksomheder kunne få et større forsvarsindustrielt fodaftryk i hele EU, herunder i de medlemsstater, der er tæt på den mest presserende sikkerhedstrussel. Det ville også øge markedsmulighederne på tværs af medlemsstaterne gennem grænseoverskridende industrisamarbejde, fusioner og opkøb eller nystartede virksomheder, hvilket ville føre til flere EU-producerede forsvarsprodukter.

Regelforenkling og harmonisering skal fokusere på regler og procedurer for indkøb af forsvarsprodukter, overførsler af forsvarsrelaterede produkter inden for EU, gensidig anerkendelse af nationale certificeringstilladelser og udstedelse af tilladelser. Derudover skal indvirkningen på forsvarsindustrien af EU-politikker og -forordninger, der ikke er forsvarsspecifikke, gennemgås.

Forandring af forsvaret gennem disruptiv innovation

Nogle teknologiers potentiale for forsvarsoverlegenhed er en vigtig løftestang, som hurtigst muligt skal styrkes på europæisk plan. Nye teknologier ændrer fundamentalt karakteren af krigsførelse på flere områder. AI, cloud- og kvantecomputere, avanceret og sikker konnektivitet, autonome systemer og alternative energikilder har faktisk kapacitet til at forstyrre og transformere traditionelle tilgange til krigsførelse. Innovationer inden for droneteknologi er

dikterer allerede den måde, slagene udkæmpes på, og robotteknologiens rolle er klar til at vokse med autonome landkøretøjer, der tager føringen i tidlige kampoperationer. Disse maskiner, der er i stand til at rekognoscere, foretage direkte angreb og yde logistisk støtte, har allerede indflydelse på slagmarkerne. AI-drevne militærrobotter er stadig et tidligt udviklingsstadium, og der er rig mulighed for, at Europa kan udmærke sig inden for robotvåben og den software, der er nødvendig for at drive dem. Mulighederne er dog meget begrænsede, da strategiske konkurrenter og rivaler investerer kraftigt i disse områder samt i nye teknologisk komplekse segmenter som hyper-soniske missiler, målrettede energivåben, havbunds- og rumkrig.

Medlemsstaterne har brug for, at den europæiske forsvarsindustri er i stand til at designe, udvikle, fremstille og levere disse produkter og teknologier hurtigere og i stor skala. I forbindelse med væsentligt øgede forsvarsudgifter skal der investeres en større andel i forskning, udvikling og teknologi på forsvarsområdet, og indsatsen og ressourcerne skal koncentreres om fælles europæiske projekter. EU bør støtte udviklingen af nye og innovative industriprocesser som f.eks. distribueret design og fremstilling, additiv fremstilling og brug af kunstig intelligens. Til dette formål kan EU's forsvarsinnovationsordning (EUDIS) og Hub for European Defence Innovation (HEDI) udnyttes. EUDIS, der er udviklet under EUF med et budget på 2 mia. euro, foreslår f.eks. innovationsstøttetjenester til enkelte enheder, herunder gennem matchmaking med investorer, partnere og slutbrugere, og støtter innovativ produkt- og teknologitestning og -validering. Med øget finansiering kunne EDA bruge HEDI til at køre samtidige forsøgskampanjer for hurtigt at fremme de mest innovative løsninger og integrere dem i eksisterende eller nye kapaciteter gennem accelererede udviklingsløjfer. Sideløbende finansierer Kommissionen EIF's Defence Equity Facility, som støtter og private equity-fonde, der investerer i europæiske virksomheder, der udvikler innovative forsvarsteknologier med potentiale for dobbelt anvendelse.

Inden for deep tech er skellet mellem det civile og forsvaret udvisket. Derfor kan innovative civile startups og relevante F&I-resultater spille en afgørende rolle i udviklingen af banebrydende løsninger, der kan forbedre den militære kapacitet og det operationelle beredskab betydeligt. Selvom Europa er et teknologisk kraftcenter, betyder det endnu ikke, at vi er i stand til fuldt ud at udnytte teknologiens potentiale til at opnå militær overlegenhed. Det haster derfor for EU med at mobilisere sin samlede innovationskapacitet og foretage betydelige investeringer for at genvinde forspringet og undgå at blive teknologisk afhængig.

EU vil fremlægge en europæisk køreplan for våbentechnologi, der skal fremme investeringer i avancerede teknologiske kapaciteter med dobbelt anvendelse på EU-, nationalt og privat niveau. I en indledende fase vil EU fokusere på kunstig intelligens og kvanteteknologi. Kommissionen vil også sikre, at Det Europæiske Innovationsråd og den planlagte TechEU Scale-up Fund investerer i teknologier med dobbelt anvendelse.

SMV'er spiller en stadig vigtigere rolle som smidige leverandører af disruptive teknologier og innovation i forsvarssamfundet. Kommissionen har derfor taget skridt til at støtte et mere aktivt bidrag fra SMV'er til EU's forsvarsforskning og -innovation, især ved at oprette særlige EUF-indkaldelser rettet mod SMV'er og samtidig opfordre dem til at deltage i alle andre projekter. Grænseoverskridende samarbejde, der involverer SMV'er, er et af tildelingskriterierne i EUF-programmet, og der anvendes finansielle bonusser baseret på graden af SMV'ers involvering i udviklingsaktioner. I EUF-indkaldelserne for 2023 udgjorde SMV'ernes deltagelse omkring 50 % af det samlede antal enheder, der anmodede om 30 % af det samlede anmodede tilskudsbeløb. For perioden 2023-2027 anslås det, at EUF bør finansiere SMV'er med op til 840 millioner euro. Derudover vil EDIP sørge for oprettelsen af en fond til fremskyndelse af transformationen af forsvarets forsyningskæde (FAST). Denne nye

Det finansielle instrument kan generere en multipel af det budget, som EDIP har afsat til initiativet i form af lån eller egenkapitalinvesteringer.

EU er nødt til at mobilisere sin samlede innovationskapacitet og foretage betydelige investeringer for at genvinde sit forspring, undgå at blive mere teknologisk afhængig og høste fordelene ved afsmittende virkninger i andre sektorer af økonomien. Europa er allerede hjemsted for nogle nye innovative forsvarsteknologiske aktører. For at fremskynde fremkomsten af europæiske forsvarsteknologiske aktører skal det lovgivningsmæssige miljø være mere befordrende for risikotagning. Kommissionen vil intensivere dialogen med nye forsvarsaktører og private investorer for at foreslå regelforenklingstiltag samt større tilgængelighed af risikovillig kapital og forretningsmuligheder.

Færdigheder og talent til at innovere

At lukke kapacitetshullerne omfatter dækning af hele kapacitetsudviklingscyklussen i forsvarssektoren, fra forskning til anskaffelse til drift og vedligeholdelse. Denne tilgangs succes afhænger af tilgængeligheden af teknologiske færdigheder og innovativt talent inden for forsvarsindustrien, herunder aktører i forsyningskæden fra SMV'er til hovedentreprenører. Selv om den europæiske forsvarssektor har dygtige og specialiserede medarbejdere, vil en størstilet oprustning af forsvarsindustrien kræve, at industrien tiltrækker, uddanner, ansætter, opkvalificerer og omskoler langt flere talenter, fra teknikere til ingeniører og specialiserede eksperter. Union of Skills forudser en kvalifikationsgaranti for arbejdstagere i sektorer, der undergår omstrukturering eller er i fare for at blive arbejdsløse, så de får mulighed for at udvikle deres karriere i andre sektorer, herunder forsvaret. Avancerede STEM-færdigheder (Science, Technology, Engineering and Mathematics) er afgørende for at udvikle næste generations kapaciteter, som det også understreges i EU's færdighedsstrategi, herunder især sikkerheds- og forsvarsområdet.

Den hurtige og komplekse udvikling af teknologier skaber muligheder for nye typer job og kræver en fornyelse af færdigheder. Ansatte i forsvarsindustrien skal effektivt behandle, udnytte og formidle data og udnytte nye teknologier inden for nye kapacitetsområder som autonome systemer, cybersikkerhedssystemer, intelligente informationssystemer eller højtydende computersystemer. Den europæiske forsvarsindustri vil skulle konkurrere med andre sektorer om lignende færdigheder, samtidig med at dens ekspansion vil skabe muligheder for omskoling/opkvalificering af overflødige job fra andre industrisektorer.

7. EN STIGNING I FORSVARSUDGIFTERNE

Medlemsstaternes forsvarsudgifter er vokset med mere end 31 % siden 2021 og nåede op på 1,9 % af EU's samlede BNP eller 326 mia. euro 2024. Specifikt nåede forsvarsinvesteringerne op på et hidtil uset niveau på 102 mia. euro i 2024, hvilket næsten er en fordobling af det beløb, der blev brugt i 2021. Men samlet set er de europæiske forsvarsudgifter stadig langt lavere end USA's og, hvad der er mere bekymrende, end Ruslands og Kinas. Genopbygningen af det europæiske forsvar vil kræve massive investeringer over en længere periode, både offentlige og private.

Med ReArm Europe-planen har Kommissionen identificeret fem søjler, der skal sikre en hurtig og betydelig stigning i de europæiske forsvarsudgifter.

De 5 søjler vil hjælpe med at imødekomme de mest umiddelbare behov og afbøde konsekvenserne af tidligere tiders underinvestering.

(1) Et nyt, dedikeret finansielt instrument til at støtte medlemsstaternes forsvarsinvesteringer

På grund af den presserende situation foreslår Kommissionen en ny EU-forordning i henhold til artikel 122 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for at give medlemsstaterne lån med støtte fra EU-budgettet. Med op til 150 mia. euro vil SAFE-instrumentet (Security and Action for Europe) kraftigt støtte en betydelig stigning i medlemsstaternes investeringer i Europas forsvarskapacitet, nu og i løbet af dette årti.

SAFE vil støtte den europæiske forsvarsindustri gennem fælles indkøb, der involverer mindst to lande, hvoraf det ene skal være en medlemsstat, der modtager finansiel bistand fra SAFE, og det andet kan være en anden medlemsstat, en EFTA-stat, et medlem af EØS eller Ukraine. Disse fælles indkøb vil dække de prioriterede kapaciteter og katalysatorer, der blev identificeret af det særlige Europæiske Råd den 6. marts 2025. De enkleste og mest presserende af disse kapaciteter, såsom ammunition eller militær mobilitet, vil være underlagt støtteberettigelsesbetingelser i lighed med dem, der gælder for EDIRPA-programmet. Mere komplekse og højteknologiske systemer, som AI eller luftforsvar, vil være underlagt strengere betingelser inspireret af de lovgivningsmæssige diskussioner om EDIP i lyset af de højere krav til strategisk autonomi.

Tildelingerne er tilgængelige for alle medlemsstater. De vil være efterspørgselsbaserede og understøttet af nationale forsvarsindustriplaner. Når de respektive planer er godkendt og låneaftalen underskrevet, vil forfinansieringen være tilgængelig.

Instrumentet indeholder bestemmelser, der yderligere tilskynder til og letter fælles indkøb, f.eks. muligheden for at åbne eksisterende rammeaftaler og kontrakter for nye partnere og en momsfrigørelse for indkøb finansieret af SAFE. Det fremmer også brugen af fælles standarder.

Andre partnerlandes enheder og produkter kan komme i betragtning til fælles indkøb, forudsat at der indgås en aftale med EU om finansielle betingelser og forsyningsikkerhed.

(2) Den koordinerede aktivering af den nationale undtagelsesklausul i stabilitets- og vækstpagten

Kommissionens meddelelse om "Tilpasning af øgede forsvarsudgifter inden for stabilitets- og vækstpagten" foreslår en koordineret aktivering af den nationale undtagelsesklausul af alle medlemsstater for at frigøre yderligere fleksibilitet til højere forsvarsudgifter.

Fleksibiliteten vil give mulighed for en afvigelse fra den aftalte udgiftssti svarende til stigningen i forsvarsudgifterne (herunder både investeringer og løbende udgifter) siden 2021. Der er tale om en periode på fire år (som kan forlænges). Takket være denne fleksibilitet kan medlemsstaterne mobilisere yderligere forsvarsudgifter på op til 1,5 % af BNP. Baseret på fremskrivninger af gradvis udnyttelse kan forsvarsinvesteringerne nå op på mindst 800 mia. euro i løbet af de næste fire år, inklusive de udgifter, der finansieres af de 150 mia. euro fra SAFE, som automatisk vil være støtteberettigede i henhold til de nationale undtagelsesklausuler.

(3) At gøre eksisterende EU-instrumenter mere fleksible for at muliggøre større forsvarsinvesteringer

På kort sigt kan EU gøre mere for at støtte det presserende behov for at øge de europæiske forsvarsinvesteringer med EU-budgettet.

Samhørighedspolitikken bidrager allerede til forsvars- og sikkerhedskapaciteten. Den finansierer sikkerheds- og forsvarsrelaterede investeringer, der bidrager til regional udvikling, da forsvarsindustrien ofte

skabe forskning og udvikling og industrielle økosystemer til gavn for Europas regioner og samfund.

Nationale, regionale og lokale myndigheder kan frivilligt bruge midtvejsevalueringen af samhørighedspolitikkerne til at allokere midler inden for deres nuværende programmer til nye prioriteter, herunder styrkelse af forsvars- og sikkerhedskapaciteter.

I forbindelse med midtvejsevalueringen af programmerne for 2021-2027 vil Kommissionen i næste uge foreslå en pakke med foranstaltninger, der skal give fleksibilitet og incitamenter til dette.

Udviklingen af en stærk og modstandsdygtig europæisk forsvarsindustri vil støtte den europæiske konkurrenceevne og fremme regional udvikling og økonomisk vækst.

(4) Bidrag fra Den Europæiske Investeringsbank

Den Europæiske Investeringsbank har en klar og afgørende rolle at spille i finansieringen af det europæiske forsvar. EIB-gruppens handlingsplan for sikkerhed og forsvar var et vigtigt første skridt, og gennemførelsen af den bør fremskyndes.

Derudover har EIB til hensigt at indføre ændringer for yderligere at udvide omfanget af sin forsvarsrelaterede finansiering. Den vil fordoble sin årlige investering til 2 mia. euro for at finansiere projekter som droner, rumfart, cybersikkerhed, kvanteteknologier, militære faciliteter og civilbeskyttelse. Den foreslår en yderligere justering af gruppens kriterier for støtteberettigelse for at sikre, at udelukkede aktiviteter defineres mere præcist og er så begrænsede som muligt i omfang for at tilpasse sig EU's nye politiske prioriteter. Endelig vil den foreslå en revision af dens operationelle rammer og erstatte det strategiske europæiske sikkerhedsinitiativ med et dedikeret tværgående offentligt politisk mål om at bidrage til Europas fred og sikkerhed med en ambitiøs finansiel og kapitalmæssig tildeling. Det er yderligere skridt i den rigtige retning.

(5) Mobilisering af privat kapital

Det er nødvendigt at øge de offentlige investeringer i forsvaret, men det vil ikke være tilstrækkeligt. Europæiske virksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder og Mid-Caps, skal have bedre adgang til kapital, herunder garantiinstrumenter til at mindske risikoen ved investeringer, så de kan bringe deres løsninger op i industriel skala og drive den industrielle optræning, som Europa har brug for.

Den finansielle sektor viser en voksende interesse for forsvaret. Alligevel er forsvarssektoren stadig et underbetjent marked på grund af begrænsninger i offentlige og private finansielle institutioners investeringspolitik. Adgang til finansiering er stadig et stort problem for 44 % af forsvarets SMV'er, hvilket er meget højere end for civile SMV'er. De har færre muligheder end i USA eller Storbritannien, og amerikanske investorer udgør 60 % af det samlede antal.

Opsparings- og investeringsunionen skal hjælpe med at kanalisere yderligere private investeringer til EU's prioriteter, herunder forsvarssektoren. Den kunne alene tiltrække hundredvis af milliarder af ekstra investeringer om året i den europæiske økonomi og dermed styrke dens konkurrenceevne. Til det formål fremlægger Kommissionen en meddelelse om en opsparings- og investeringsunion.

EU's forordning om oplysningspligt om bæredygtig finansiering (SFDR) forhindrer ikke finansiering af forsvarssektoren. Men både finans- og forsvarssektoren kan have gavn af yderligere præcisering af anvendelsen af SFDR. Kommissionen vil give den nødvendige afklaring i forbindelse med revisionen af SFDR om forholdet mellem forsvar og investeringsmålene i bæredygtighedsrammen.

(6) Økonomisk forudsigelighed

Kommissionen vil fortsætte med at undersøge yderligere finansieringskilder til forsvar på EU-plan og yderligere elementer og muligheder for øge finansieringen af det europæiske forsvar betydeligt og styrke EDTIB.

Hvis medlemsstaternes efterspørgsel efter lånebaseret finansiering støttet af EU-budgettet under SAFE overstiger udbuddet, vil Kommissionen fortsætte med at undersøge innovative instrumenter, f.eks. i forbindelse med den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM).

I betragtning af at det haster og er en prioritet for Europa at genopbygge sit forsvar, understøttet af en konkurrencedygtig forsvarsindustri base, bør den næste FFR give en omfattende og robust ramme til støtte for EU's forsvar.

Den bør støtte flere og bedre samarbejdsinvesteringer, fra forskning til udvikling af komplekse systemer, gennem kommercialisering til indkøb, med henblik på at øge Europas teknologiske suverænit.

8. ØGET SIKKERHED GENNEM PARTNERSKABER

Sikkerhedsudfordringer har ofte globale konsekvenser, som kræver internationalt samarbejde. Ruslands omfattende krig mod Ukraine har store konsekvenser uden for Europa. Hybride trusler og cyberangreb respekterer ikke grænser. Det gør sikkerhed i rummet eller til søs heller ikke. EU skal derfor arbejde tæt sammen med internationale organisationer og partnerlande for at håndtere disse trusler effektivt.

Samarbejde med partnere er også afgørende for at tackle udfordringerne for det europæiske forsvar og den europæiske forsvarsindustri, herunder for at diversificere leverandører og reducere afhængighed. EU's brede partnerskaber om fred, sikkerhed og forsvar er en vigtig kilde til styrke og modstandsdygtighed. EU er fortsat fuldt engageret i at fremme internationalt samarbejde og styrke effektiv multilateralisme på alle niveauer. Vi vil yderligere udvide og forfine vores skræddersyede partnerskaber med bilaterale, regionale og multilaterale partnere over hele verden på en gensidigt fordelagtig måde for at tackle en bred vifte af sikkerhedsudfordringer, herunder inden for kapacitetsudvikling og innovation.

EU vil fremme en åben arkitektur kombineret med variabel geometri, der gør det muligt for ligesindede partnere at deltage i samarbejdsbaserede forsvarsprojekter og -initiativer, såsom PESCO-projekter, der vil blive tilskyndet fra sag til sag. Dette vil bidrage til at reducere overdreven afhængighed som følge af, at man kun er afhængig af én eller en håndfuld leverandører af vigtige varer, tjenesteydelser eller andre input, og styrke den europæiske økonomiske sikkerhed samt udvikle og fremme den europæiske forsvarskapacitet og konkurrenceevnen på EU's marked for forsvarsmateriel.

NATO er fortsat hjørnестenen i det kollektive forsvar af sine medlemmer i Europa. Samarbejdet mellem EU og NATO er en uundværlig søjle for udviklingen af EU's sikkerheds- og forsvarsdimension. EU's unikke værktøjer i form af lovgivningsmagt og finansielle instrumenter hjælper de 23 EU-medlemsstater i NATO med at nå deres kapacitetsmål.

Et stærkt transatlantisk bånd er fortsat afgørende for Europas forsvar. **USA** kræver, at Europa tager mere ansvar for sit eget forsvar. Disse bestræbelser skal fortsætte med at bygge

på den dybe og omfattende transatlantiske forsyningskæde, som bør være til gavn for begge parter. Den bilaterale dialog om sikkerhed og forsvar kan forbedres yderligere at styrke samarbejdet inden for områder som cyber, maritim sikkerhed og rummetdiskutere indkøbsspørgsmål og tackle andre spørgsmål af fælles interesse.

Storbritannien er en vigtig europæisk allieret, med hvem samarbejdet om sikkerhed og forsvar bør styrkes i gensidig interesse, begyndende med et potentielt sikkerheds- og forsvarspartnerskab. Med udgangspunkt i de eksisterende solide aftaler kan det bilaterale sikkerheds- og forsvarssamarbejde udvides til at omfatte alt fra ekstern krisestyring til forsvarsindustripolitik.

Norge er en fulgyldig partner i EU's forsvarsprogrammer gennem sit bidrag til EU-budgettet. Det nyligt lancerede sikkerheds- og forsvarspartnerskab giver en omfattende og struktureret politisk ramme for at styrke yderligere dialog og samarbejde.

Vores samarbejde med **Canada** er blevet intensiveret og bør forbedres yderligere, også for at styrke den transatlantiske sikkerhed. Den bilaterale sikkerheds- og forsvarsdialog samt det kommende sikkerheds- og forsvarspartnerskab danner grundlag for et styrket sikkerheds- og forsvarssamarbejde, herunder om respektive initiativer til at øge forsvarsindustriens produktion.

EU bør fortsætte det gensidigt fordelagtige engagement og samarbejde på sikkerheds- og forsvarsområdet med alle ligesindede **europæiske lande, udvidelseslande og nabolande** (herunder Albanien, Island, Montenegro, Republikken Moldova, Nordmakedonien og Schweiz) for at fremme fred, sikkerhed og stabilitet på vores kontinent og i resten af verden.

Tyrkiet er et kandidatland til tiltrædelse af EU en mangeårig partner inden for den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. EU vil fortsat engagere sig konstruktivt for at udvikle et gensidigt fordelagtigt partnerskab på alle områder af fælles interesse baseret på en lige forpligtelse fra Türkiyes side til at gå videre ad samarbejdets vej i alle spørgsmål af betydning for EU i overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner fra april 2024.

EU bør også undersøge mulighederne for forsvarsindustrielt samarbejde med **partnere i Indo-Stillehavsområdet**, især Japan og Republikken Korea, som der blev indgået sikkerheds- og forsvarspartnerskaber med i november sidste år, samt Australien og New Zealand.

Sikkerheds- og forsvarssamarbejdet med **Indien** har udviklet sig i løbet af de seneste år, bl.a. gennem regelmæssige sikkerheds- og forsvarskonsultationer. EU og Indien vil yderligere udforske et sikkerheds- og forsvarspartnerskab. EU er fortsat engageret i at opretholde fred og sikkerhed i Indo-Stillehavsregionen, herunder maritim sikkerhed og ved at tackle traditionelle og ikke-traditionelle sikkerhedstrusler og beskytte kommunikationsveje til søs og opretholde navigationsfrihed.

9. VEJEN FREM EUROPÆISK FORSVAR

Den geopolitiske kontekst og Europas trusselsbillede ændrer sig dramatisk og med en hidtil uset hastighed. Siden topmødet i Versailles i marts 2022 har medlemsstaterne været enige om behovet for at påtage sig et større ansvar for forsvaret. Der er allerede taget flere skridt i retning af et mere intensivt forsvarssamarbejde. Alligevel er forværringen af de trusler, der truer

over Europa kræver, at EU står fast, er forenet og handler med beslutsomhed, ambition og hurtighed.

Denne hvidbog indeholder en omfattende plan for oprustning af Europa og opbygning af dets forsvar for at imødegå disse trusler, især i form af øjeblikkelige tiltag:

- Medlemsstaterne opfordres til at anmode om aktivering af den nationale undtagelsesbestemmelse inden udgangen af april.
- Rådet opfordres til at vedtage det foreslåede udkast til forordning om sikkerhed og handling for Europa (SAFE) som en hastesag.
- Medlovgiverne opfordres til at vedtage det europæiske forsvarsindustriprogram (EDIP) inden sommer, herunder dets Ukraine Support Instrument (USI).
- Medlovgiverne opfordres til at prioritere de ændringer af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, der vil blive foreslået inden udgangen af marts 2025. Efter midtvejsevalueringen af samhørighedspolitikkerne vil nationale, regionale og lokale myndigheder frivilligt kunne allokere midler inden for deres nuværende programmer til nye prioriteter, herunder styrkelse af forsvars- og sikkerhedskapaciteter.
- Medlemsstaterne opfordres til hurtigt at øge samarbejdet om indkøb af forsvarsmateriel i overensstemmelse det mål på mindst 40 %, der er foreslået i den europæiske strategi for forsvarsindustrien (EDIS), herunder i SAFE-instrumentets regi.
- Medlemsstaterne opfordres til hurtigt at blive enige om et ambitiøst nyt militært støtteinitiativ til Ukraine, herunder artilleriammunition, luftforsvar og 'træning og udrustning'.
- Kommissionen vil fremme integrationen af den ukrainske forsvarsindustri i det indre marked, støtte udvidelsen af militære mobilitetskorriderer til Ukraine og undersøge Ukraines adgang til EU's rumbaserede regeringstjenester.
- Kommissionen opfordrer Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd til hurtigst muligt at øge støtten til europæiske forsvarsindustri, især ved yderligere at indskrænke listen over udelukkede aktiviteter og øge mængden af tilgængelig finansiering.
- Kommissionen vil straks indlede en strategisk dialog med forsvarsindustrien og også trække på EDA's eller EU's militærstabs ekspertise, hvis det er relevant.
- Kommissionen vil senest i juni 2025 fremlægge et forslag til forenkling af Defence Omnibus.
- EU vil i 2025 fremlægge en europæisk teknologisk køreplan for investeringer i avancerede teknologiske kapaciteter med dobbelt anvendelse.
- Kommissionen og den højtstående repræsentant vil inden udgangen af 2025 vedtage en fælles meddelelse om militær mobilitet, ledsaget af de nødvendige lovforslag.

EU er og bliver et fredsprojekt. Det skal være i stand til at beskytte sine borgere, forsvare sine interesser og de værdier, det står for. Ukraine fortjener fortsat militær støtte til at forsvare sig mod fortsat militær aggression og til at sikre, at landet kan forsvare sig selv i fremtiden. En stigning i forsvarsinvesteringerne vil have en positiv afsmittende effekt på hele økonomien og bidrage til konkurrenceevne, jobskabelse og innovation i mange sektorer, fra luftfart til skibsbygning, fra stål til rumfart, transport til kunstig intelligens. Udnyttet korrekt kunne dette føre til et stort spring i europæisk modstandsdygtighed i en verden, hvor truslerne spredes.

Europa skal træffe modige valg og opbygge en forsvarsunion, der sikrer fred på vores kontinent gennem enhed og styrke. Det skylder vi vores NATO-allierede, Ukraine og først og fremmest os selv, de europæiske borgere og de værdier, vi står for. EU og dets medlemsstater må tage denne historiske udfordring op.
